

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-79(4)/16/JS

Warszawa, 24 listopada 2016 r.

DECYZJA DIH-1/ 96 /2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604 tj.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jadwigi Jasnos prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Jasnos Jadwiga Firma Handlowa „JASNOS” w Jędrzejowie od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach z 9 września 2016 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.152.2016), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwudziestu jeden partii środków spożywczych bez opakowań, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 5 do 6 lipca 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach, zwanego dalej również „*Świętokrzyskim WIIH*”, w placówce handlowej Lodziarnia-Kawiarnia „KOLOROWA” mieszczącej się w Jędrzejowie przy Pl. T. Kościuszki 22, należącej do przedsiębiorcy Jadwigi Jasnos prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Jasnos Jadwiga Firma Handlowa „JASNOS” w Jędrzejowie zwanej dalej również „*stroną*”, oceniono oznakowanie będących w ofercie dwudziestu jeden partii środków spożywczych (lody, desery lodowe, gofry, rurki z kremem) oferowanych do sprzedaży „luzem”, tj. bez opakowań jednostkowych.

W wyniku powyższego zakwestionowano oznakowanie wszystkich wyrobów o łącznej wartości 105 zł, t.j.:

1. trzech partii lodów z automatu o smakach: śmietankowy, śmietankowo-porczkowy, śmietankowo-czekoladowy w cenie sprzedaży mały lód 3 zł, duży 4 zł o wartości 21 zł;
2. 9 partii lodów gałkowych o smakach: ananasowy, gruszkowy, śmietankowy, czekoladowy, kiwi, pistacjowy, snikers, orzech laskowy, rumowe w cenie sprzedaży jednej gałki 2,50 zł o wartości 22,50 zł;
3. 7 partii deserów lodowych: Misia w cenie sprzedaży 11,50 zł, Firmowy w cenie 6,50 zł, Liza w cenie 8,50 zł, Ali w cenie 5,50 zł, Malinowy w cenie 7 zł, Bakaliowy w cenie 8,50 zł, Pinokio w cenie 4,50 zł o wartości 52 zł;
4. gofr z dodatkami w cenie 6,50 zł;
5. rurka z kremem w cenie 3 zł.

Wszystkie wyżej opisane produkty zostały zakwestionowane z uwagi na brak w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom informacji o nazwie producenta i wykazie składników, w tym składników powodujących alergię lub reakcje nietolerancji wbrew postanowieniom zawartym w § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania*” w związku z art. 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1169/2011*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 6 lipca 2016 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.152.2016).

Wobec stwierdzonych nieprawidłowości, pismem z 26 lipca 2016 r., Świętokrzyski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Jadwigę Jasnos prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Jasnos Jadwiga Firma Handlowa „JASNOS” w Jędrzejowie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604 tj.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu dwudziestu jeden partii produktów nieodpowiadających jakości handlowej oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Jednocześnie wezwał stronę do przesłania informacji dotyczących wielkości obrotu i przychodu przedsiębiorcy za rok 2015.

W odpowiedzi na powyższe strona przesłała pismo z 1 sierpnia 2016 r., w którym złożyła oświadczenie o obrocie za 2015 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją Nr 115/2016 z 9 września 2016 r., Świętokrzyski WIIH wymierzył przedsiębiorcy Jadwidze Jasnos prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Jasnos Jadwiga Firma Handlowa „JASNOS” w Jędrzejowie, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwudziestu jeden partii środków spożywczych bez opakowań, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie.

Pismem z 12 września 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. Strona stwierdziła, że przedmiotowa decyzja w jej odczuciu jest krzywdząca a nałożona kara pieniężna zbyt wysoka. W uzasadnieniu podniosła, że jej firma od ubiegłego roku znajduje się w trudnej sytuacji finansowej przez spłacane kredyty. Ponadto zaznaczyła, że obrót, który przedstawiła w piśmie z 1 sierpnia 2016 r. dotyczył zarówno lodziarni jak i prowadzonego przez nią sklepu spożywczego, a w rzeczywistości obrót samej lodziarni stanowi bardzo niewielki procent całości. Strona wspomniała również, że wszystkie zalecenia i uwagi wykonała natychmiast po kontroli i w związku z tym wprowadzane przez nią artykuły spożywcze spełniają na chwilę obecną wymagania w zakresie jakości handlowej. Strona podkreśliła, że po otrzymaniu decyzji dotyczącej naruszenia przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o cenach, niezwłocznie zapłaciła karę pieniężną w wysokości 300 zł wobec czego przedstawiając powyższe argumenty poprosiła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 500 zł, ponieważ ta kwota bardzo obciąża budżet firmy.

Pismem z 29 września 2016 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jadwigę Jasnos prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Jasnos Jadwiga Firma Handlowa „JASNOS” w Jędrzejowie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm), zwanej dalej „Kpa”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1169/2011, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem

dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

W myśl art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Art. 8 rozporządzenia 1169/2011 stanowi wyjaśnienie zakresów odpowiedzialności podmiotów za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności, o której to odpowiedzialności mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r., s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ww. rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące artykułów rolno-spożywczych, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Rozporządzenie 178/2002, w art. 8 ust. 1 wskazuje, że prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Ma na celu zapobieganie oszukańczym lub podstępny praktykom, fałszowaniu żywności oraz wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

Według art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011 w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta lub ich pakowania do bezpośredniej

sprzedaży przekazanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c) jest obowiązkowe. Natomiast art. 44 ust. 2 brzmi „Państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe dotyczące sposobu udostępniania danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1, oraz - w stosownych przypadkach – form ich wyrażania i prezentacji.”

Rozporządzenie w sprawie znakowania w § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniach sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in.:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko producenta,
- 2) wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 (składniki alergenne) tego rozporządzenia (§ 19 ust. 1 pkt 3).

Zgodnie z § 19 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

W myśl art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, jakość handlowa to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nie objęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wskazuje, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji stwierdził, że w przypadku oferowanych do sprzedaży, w placówce należącej do strony, dwudziestu jeden partii produktów cukierniczych (lody, desery lodowe, gofry, rurki z kremem) oferowanych do sprzedaży „luzem”, tj. bez opakowań jednostkowych strona nie zapewniła konsumentom

informacji w sposób wynikający z § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia w sprawie znakowania w związku z art. 44 ust. 1 rozporządzenia 1169/2011. Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa UOKiK, Świętokrzyski WIIH właściwie uznał, że strona wprowadziła do obrotu dwadzieścia jeden partii artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej, co skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej z tego tytułu.

Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, wskazała jednak że przedmiotowa decyzja w jej ocenie jest krzywdząca a nałożona kara pieniężna zbyt wysoka. W uzasadnieniu podniosła, że przedsiębiorstwo znajduje się w trudnej sytuacji finansowej przez spłacane kredyty, a obrót, który przedstawiła w piśmie 1 sierpnia 2016 r. dotyczył zarówno lodziarni jak i prowadzonego przez nią sklepu spożywczego. Strona wspomniała również, że wszystkie „zalecenia i uwagi” wykonała natychmiast po kontroli i w związku z tym wprowadzane przez nią artykuły spożywcze spełniają na chwilę obecną wymagania w zakresie jakości handlowej. Strona podkreśliła też, że po otrzymaniu decyzji dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług niezwłocznie zapłaciła karę pieniężną w wysokości 300 zł, wobec czego poprosiła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 500 zł, ponieważ kwota ta jest dla niej nadmiernym obciążeniem.

Odnosząc się do wysokości nałożonej kary pieniężnej, krzywdzącej w ocenie strony, Prezes UOKiK podkreśla, że organ pierwszej instancji wymierzył stronie karę w minimalnej wysokości określonej ustawą o jakości handlowej. Usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, nie zmienia faktu, że strona wprowadzała do obrotu artykuły rolno-spożywcze niewłaściwej jakości handlowej i nie stanowi argumentu przemawiającego za odstąpieniem od wymierzenia kary. Natomiast okoliczność ta jest uwzględniana przy ocenie przesłanek mających wpływ na jej wysokość.

Należy wskazać, że sam delikt administracyjny, czyli czyn zabroniony określony w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, powstał w momencie wprowadzenia do obrotu środków spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej, ujawnienie zaś tego deliktu w toku kontroli przez Świętokrzyskiego WIIH zainicjowało wszczęcie postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem decyzji wymierzającej stronie karę przewidzianą w tym przepisie. Kontrola stanowi, w tym przypadku, narzędzie do ujawniania czynów zabronionych (deliktów administracyjnych), decyzja administracyjna zaś jest narzędziem technicznym do egzekwowania przepisów prawa poprzez wymierzanie kary za stwierdzony w trakcie kontroli czyn zabroniony (delikt administracyjny).

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej podlega karze określonej w tym przepisie. Ustawodawca zakłada więc istnienie odpowiedzialności w każdej sytuacji wymierzenia kary pieniężnej z tytułu naruszenia

wymagań prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej. Zauważyć też należy, że ww. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań wspomnianego prawa. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisów ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12), co oznacza, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych właściwej jakości handlowej, z zastrzeżeniem art. 40a ust. 5c, wydaje decyzję administracyjną wymierzającą karę pieniężną w wysokości przewidzianej w ustawie o jakości handlowej. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia są okoliczności, w wyniku których powstały stwierdzone nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa bez względu na okoliczności, którymi kierował się podmiot naruszając prawo.

Odnosząc się do argumentu strony, w kwestii przyjęcia przy ustalaniu wysokości kary obrotu całej firmy zamiast obrotu lodziarni, który stanowi bardzo niewielki procent całości, Prezes UOKiK, uważa, że nie zasługuje on na uwzględnienie. Przyjęcie przedstawionego toku rozumowania strony byłoby sprzeczne z intencją ustawodawcy. Wbrew przekonaniu strony, przy miarkowaniu wysokości kary nałożonej na podstawie przepisów ustawy o jakości handlowej, obrót odnosi się do całości prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, nie zaś tylko do tej związanej z kontrolowaną placówką, czy określonego fragmentu jej działalności.

Odnosząc się natomiast do kwestii zapłacenia przez stronę kary pieniężnej w wysokości 300 zł wymierzonej w drodze decyzji, Prezes UOKiK wyjaśnia, że kara ta nie dotyczyła naruszenia przepisów ustawy o jakości handlowej, lecz przepisów o informowaniu o cenach towarów i usług. Niniejsze postępowanie prowadzone jest na gruncie ustawy o jakości handlowej i jest ono niezależne od postępowania, które było prowadzone na gruncie ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Zaskarżoną decyzję wydano na podstawie ustaleń kontroli, które wskazywały jednoznacznie, że strona wprowadziła do obrotu dwadzieścia jeden partii środków spożywczych oferowanych bez opakowań, które nie były oznakowane w sposób określony w § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia w sprawie znakowania, co stanowiło podstawę do wymierzenia kary z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Podsumowując powyższe, a także po przeprowadzeniu oceny przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej dokonanej przez organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą zaskarżonej decyzji. Nie ulega wątpliwości, że strona w niniejszej sprawie nie zapewniła konsumentom pełnych

informacji o oferowanych produktach, co ma szczególnie istotne znaczenie zwłaszcza w przypadku osób z różnego rodzaju nietolerancjami pokarmowymi, które z tego względu muszą unikać pewnych składników (składniki alergenne). Tym samym strona odpowiada na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej. Nieprawidłowe oznakowanie stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest ochrona interesów konsumentów. Strona jako podmiot, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze oferowane do sprzedaży bez opakowań, jest odpowiedzialna za informacje na temat tej żywności.

Prezes UOKiK nie znalazł także podstaw do zastosowania art. 40a ust. 1 pkt 5c o odstąpieniu od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1-3a, zważywszy na znaczny stopień szkodliwości czynu oraz naruszenie wymagań w zakresie przekazywania informacji konsumentom na temat oferowanych produktów w szczególności dotyczących składników alergicznych.

W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona kara jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były tylko artykuły rolno-spożywcze odpowiadające jakości handlowej, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Jednocześnie zdaniem Prezesa UOKiK wymierzona kara, zgodnie z art. 17 ust 2 rozporządzenia 178/2002, spełni funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając kontrolowanego do przestrzegania przepisów o jakości handlowej.

Ustosunkowując się do argumentu strony, iż wysokość wymierzonej kary stanowi dla niej zbyt duże obciążenie finansowe, Prezes UOKiK informuje, iż jest to kara najniższa jaką mógł wymierzyć organ pierwszej instancji. Ponadto należy zauważyć, że kwestia sytuacji ekonomicznej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w spłacie należności publiczno-prawnej, jaką jest ta kara.

Jak wynika z art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, organ Inspekcji Handlowej może: odroczyć termin płatności podatku (kary pieniężnej) lub rozłożyć zapłatę podatku na raty (pkt 1); odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji (pkt 2); umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną (pkt 3).

Należy zaznaczyć, że kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski